

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش شیوه های فرزند پروری بر پرخاشگری و خودکارآمدی نوجوانان دختر مقطع متوسطه اول شهرستان نسیم شهر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

شهین طاهر زاده - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد غرب، تهران، ایران

سید محمود میرزمانی - استاد تمام دانشگاه آزاد اسلامی، واحد غرب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هر خانواده شیوه های خاصی را در تربیت فردی، اجتماعی فرزندان خویش بکار می گیرد. این شیوه ها که شیوه های فرزندپروری نامیده می شوند، فرد متأثر از عوامل مختلفی از جمله زیستی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی می باشد. روش پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی آموزش شیوه های فرزند پروری بر پرخاشگری و خود کار آمدی نوجوانان دختر مقطع متوسطه اول شهرستان نسیم شهر در سال تحصیلی 96 - 95 انجام گرفته است. روش این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل و آزمایش بر روی 30 نفر (15 نفر گروه آزمایش و 15 نفر گروه کنترل) از بین کلیه دانش آموزان که به شیوه نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شده اند انجام گرفت. ابزار پژوهش: شامل دو پرسش نامه، خودکارآمدی شرر و پرخاشگری باس و پری آزمون شدند و داده های تحقیق با استفاده از نرم افزار SPSS و روش آماری آزمون تحلیل کوواریانس تجزیه و تحلیل شده است. والدین گروه آزمایش طی هشت جلسه 90 دقیقه ای تحت آموزش شیوه های فرزند پروری قرار گرفتند، اما والدین گروه کنترل مداخله ای در یافت نکرده اند. پس از اتمام جلسات آموزش، مجدداً از هر دو گروه پس آزمون بعمل آمد. یافته ها: با فته های پژوهش با روش کوواریانس تجزیه و تحلیل شد و نتایج نشان داد، شیوه های فرزند پروری بر پرخاشگری و خود کارآمدی نوجوانان دختر تاثیر معنی داری دارد ($p < 0/05$). در نتیجه با توجه به تاثیر شیوه های فرزند پروری بر پرخاشگری و خود کارآمدی که اهمیت ویژه ای بر دانش آموزان دختر دارد، آموزش این شیوه ها برای والدین در سطوح مختلف و جنسیت (پسر- دختر) توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

شیوه های فرزند پروری، پرخاشگری، خود کار آمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/733939>

